

Haand, var, for saa vidt Indkomstskatten angaar, nøje bygget over den tidligere Lov om dette Emne, Loven af 2den Juli 1870. Men disse Lovforslag, der saaledes foreligge fra mine ærede Medforslagsstilleres og min Side her i Dag i Tinget, adskille sig i meget væsentlige Punkter fra de Lovforslag om de samme Emner, som tidligere have været behandlede. Hvad Forslaget om en Indkomst- og Formueskat til Staten angaar, skal jeg som de væsentlige Punkter, hvori der er saadanne Afvigelser, nævne dels, at det skattefri Fradrag er blevet forhøjet, dels at der er indført en meget stærkere stigende Skala for Indkomstskatten end den, der fandtes i det tidligere Forslag, saaledes at Indkomstskatten begynder med 1,30 pCt. og gennem en jævn Stigning naar op til 2,50 pCt., og at Formueskatten er forhøjet fra 3 pro mille til 5 pro mille, og at der til Formueskatten er knyttet det Forslag, at Størstedelen deraf, nemlig $\frac{4}{10}$ pCt. af samtlige faste Ejendommers Værdi skal ikke blive i Statskassen, men fra Statskassen overføres til de Kommuner, hvori disse Ejendomme ere beliggende. Hvad det andet Forslag angaar, bestaa Afvigelserne navnlig deri, at for det første det Beløb af de nuværende Statsskatter, som foreslaas overført til Kommunerne, er meget væsentlig større end efter det tidligere Forslag, idet det nu foreslaas, at ikke blot hele Land- og Ligningsskatten, undtagen Landskatten paa Tiender, skal overføres, men at der skal overføres $\frac{7}{8}$ af Bygningsafgiften i Stedet for som tidligere $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften og $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten i Stedet for som tidligere $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten. Og som en anden Hovedafvigelse skal jeg pege paa, at der foreslaas for Landkommunernes Vedkommende en noget anden Anvendelse af de Beløb, der overføres, for at derigennem de Kommuner, som i højere Grad end andre Kommuner trænge til Støtte, kunne faa en saadan Støtte.

Det 3die Forslag, Forslag om Adgang til Afløsning af Tiender, ligner i meget høj Grad det Forslag, som forelaa til Behandling her i Tinget i afvigte Samling, men paa meget væsentlige Punkter er der dog Afvigelser, idet Kommissionen har søgt at imødekomme de væsentligste af de Indvendinger, der under dette Lovforslags Behandling bleve fremsatte, idet man har søgt at finde — og formentlig ogsaa har fundet — en tilfredsstillende Løsning, hvorigennem de Indvendinger, der bleve fremsatte, gaaende ud paa, at Forslaget vilde udsætte Kirkebygningerne for Fare for Forfald, og

at Forslaget vilde udsætte de gejstlige Embeder for Fare for en meget stor Forringelse, ere blevne fuldkommen imødekomne, saa at der ikke fra disse Synspunkter vil kunne rejses Indvendinger imod Forslaget. Endelig er den 3die Hovedindvending, der gjordes mod Forslaget, nemlig at Afløsningen af Tiender vilde vare alt for længe, saa vidt muligt bleven imødekommen, saa at det, hvis Tidsforholdene stille sig gunstige, vil være muligt i Løbet af meget kort Tid at afløse samtlige Landets Tiender og da at afløse dem paa een Gang, og saaledes, at man paa den anden Side, hvis Tids- og Pengeforholdene ikke stille sig gunstige, dog vil kunne faa begyndt paa Tiendeafløsningen og saa fortsætte, naar bedre Tider indtræde.

Det 4de Forslag, Forslag om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, gaar i sine Hovedpunkter ud paa at imødekomme de Krav, som gennem en Række af Aar ere fremkomne baade fra Købstadkommuners og fra Landkommuners Side om Beskatning, for saa vidt Købstadkommunerne angaar, af Personer, der drive Næring i Kommunen uden at bo der, og for saa vidt Landkommunerne angaar, af Personer, som eje Ejendomme eller paa anden Maade kunne have fast Indtægt i Kommuner, hvor de ikke bo, altsaa skaffe Kommunerne Adgang til fra disse Personer at erholde i alt Fald noget Bidrag til de kommunale Udgifter. Dernæst gaar Forslaget ud paa at give Kommunerne Adgang til gennem Beskatning af Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar at foranledige disse til ogsaa at bidrage til de kommunale Udgifter. Og til sidst skal jeg nævne, angaaende dette Forslag, at det til lige gør Forsøg paa, i alt Fald i nogen Maade, at fiksere Hartkornsskatterne, forsøger paa at forhindre disse i at vedblive at vokse ud over, langt ud over Skatteydernes Evner.

Naar nu 4 saadanne Forslag indbringes her i dette høje Ting, 4 Forslag af saa stor Betydning og af saa stor Rækkevidde, ligger det nær at opkaste det Spørgsmaal, hvorledes Udsigterne da ville være til at faa disse Forslag lykkelig førte gennem Rigsdagen, og der kunde da tænkes Vanskeligheder fra 2 Sider, enten Vanskeligheder af finansiell Natur eller Vanskeligheder af politisk Natur. Hvad Vanskelighederne af finansiell Natur angaar, er det klart — det fremgaar jo ogsaa af Skattekommissionens Betænkning — at disse 4 Forslags Gennemførelse vil